

KLIMATY

Nr 105/27 lutego 2011 ISSN 2080-0010
Ósma Niedziela Zwykła

ŚW. ANNY

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE Iz 49,14-15

Bóg nie opuszcza swojego ludu

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Mówił Syjon: „Pan mnie opuścił, Pan o mnie zapomniał”.

„Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu, ta, która kocha syna swego łona? A nawet gdyby ona zapomniała, Ja nie zapomnę o tobie”.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 62,2-3.6-7.8-9ab

**Jedynie w Bogu
spokój znajdzie dusza.**

Jedynie w Bogu spokój znajduje ma dusza, od Niego przychodzi moje zbawienie. Tylko On jest opoką i zbawieniem moim, twierdzą moją, więc się nie zachwieję.

Jedynie w Bogu szukaj spokoju, duszo moja, bo od Niego pochodzi moja nadzieja. On tylko jest skałą i zbawieniem moim, On moją twierdzą, więc się nie zachwieję.

W Bogu zbawienie moje i chwała. Bóg opoką mocy mojej i moją ucieczką. W każdym czasie Jemu ufaj, narodzie. Przed Nim wylejcie wasze serca.

DRUGIE CZYTANIE 1 Kor 4,1-5

Bóg jest sędzią, nie sądzicie przedwcześnie

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia:

Niech ludzie uważają nas za sługi Chrystusa i za szafarzy tajemnic Bożych. A od szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był wierny.

Mnie zaś najmniej zależy na tym, czy będę osądzony przez was, czy przez jakikolwiek trybunał ludzki. Co więcej, nawet sam siebie nie sądzę. Sumienie nie wyrzuca mi wprawdzie niczego, ale to mnie jeszcze nie usprawiedliwia. Pan jest moim sędzią. Przeto nie sądzicie przedwcześnie, dopóki nie przyjdzie Pan, który rozjaśni to, co w ciemnościach ukryte, i ujawni zamiary serc. Wtedy każdy otrzyma od Boga pochwałę.

Oto Słowo Boże.

komentarz

Pieniądze ach pieniądze, chciałoby się powiedzieć; służą nam, czy my im?

Wszystko stoi na pieniądzu: plany, nadzieje, pretensje i rozczarowania.

Trzeba zarabiać, trzeba planować, tylko czy w tym kulcie mamony i ciągłej pogoni za nią nie potykamy się i gubimy czegoś cenniejszego? Wsłuchajmy się w temat naszych codziennych rozmów, obok zdrowia to chyba równie popularny wątek; ile muszę zapłacić ile mogę oszczędzić, ile zyskam, albo stracę?

Przypatrzcie się liliom polnym, ptakom powietrznym... „nie troszczcie się zbytnio”. Czasem trudno uchwycić tę subtelną granicę zbytniej troski. Kto komu służy, czy pieniądz jest nadal tylko środkiem i narzędziem, czy może stał się już panem mojego życia.

„Ja nie zapomnę o tobie”. Ten kto ma, niech umie się dzielić, ten kto nie ma niech nie ulega zazdrości.

ks. Dariusz Kuczyński

SPIEW PRZED EWANGELIĄ: Mt 6,33

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Starajcie się naprzód o królestwo Boże i o jego sprawiedliwość, a wszystko będzie wam dodane.

EWANGELIA Mt 6,24-34

Ufność w Opatrzność Bożą

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Nikt nie może dwom panom służyć. Bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego będzie miłował; albo z jednym będzie trzymał, a drugim wzgardził. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie.

Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się zbytnio o swoje życie, o to, co macie jeść i pić; ani o swoje ciało, czym się macie przyodziać. Czyż życie nie znaczy więcej niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie? Przypatrzcie się ptakom w powietrzu: nie sieją ani żną i nie zbierają do spichrzów, a Ojciec wasz niebieski je żywi. Czyż wy nie jesteście ważniejsi niż one?

Kto z was przy całej swej trosce może choćby jedną chwilę dotożyć do wieku swego życia?

A o odzienie czemu się zbytnio troszczycie? Przypatrzcie się liliom na polu, jak rosną: nie pracują ani przędą. A powiadam wam: nawet Salomon w całym swoim przepychu nie był tak ubrany jak jedna z nich. Jeśli więc ziele na polu, które dziś jest, a jutro do pieca będzie wrzucone, Bóg tak przyodziewa, to czyż nie o wiele pewniej was, małej wiary?

Nie troszczcie się więc zbytnio i nie mówcie: co będziemy jeść? co będziemy pić? czym będziemy się przyodziewać? Bo o to wszystko poganie zabiegają. Przecież Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Starajcie się naprzód o królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane.

Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro, bo jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie. Dosyć ma dzień swojej biedy”.

Oto słowo Pańskie.

Tylko pokora zdobywa świat. Najbardziej gorszą się ateści naszą pewnością siebie i tupetem, zwłaszcza gdy słyszą ciągle: Ja mu pokażę! Zdarza się, że przyjdzie do Kościoła Bożego człowiek zagubiony, z resztkami swej wiary, z tyściami wątpliwości, zastrzeżeń, krytyk i usłyszysz: Ja ci pokażę, ja! Traci wówczas resztę wiary, przynajmniej na połowę życia, dopóki nie zapomni. Gdy człowiek wierzący ma dużo pewności siebie, zarozumiałości, tupetu i pójdzie z tym wszystkim do innych, aby ich zdobywać dla Pana Boga, może ogromnie zaszkodzić przybliżeniu się Królestwa Bożego. Wobec wszystkich ludzi, zwłaszcza wobec ludzi odmiennych przekonań, trzeba być bardzo ostrożnym, delikatnym, taktownym.

Smutek jest przepaścią, w której może wszystko utonąć, a pociecha jest podaną dłonią, która wyciąga z przepaści. My mamy wyciągać z przepaści a nie popychać w nią.

We wszystkim tym, co zdarza się w życiu człowieka, trzeba odczytać ślady miłości Boga. Wtedy do serca wkroczy radość.

Stefan Wyszyński był klerikiem przed wojną, w seminarium we Włocławku. Pewnego roku w ferie zimowe przyszedł z kolegą do rektora, by prosić o możliwość wyjścia do miasta. Ciekawy jest sposób w jaki tamtejszy rektor - ks. Kryncki - rozstrzygał takie sprawy. Najpierw spytał kolegę Wyszyńskiego:

*- Po co chcesz iść do miasta?
- Oprawić książkę.
- Tak czytaj książkę, abyś nie musiał jej oprawiać.
I zwrócił się do Wyszyńskiego:
- A ty po co chesz iść do miasta?
- Kupić książkę.
- A czy ty przeczytałeś już wszystkie książki, które są w bibliotece? (było ich ok. stu tysięcy)
- Jeszcze nie.
- Jak wszystkie przeczytasz, to przyjdź, wtedy cię puszczę do miasta".*

Duch Święty, Duch Ojca i Syna jest w nas obecny i nieustannie przekazuje nam świadomość pielęgnującego nas Ojcostwa oraz świadomość naszego synostwa, na wzór pierworodnego Syna Bożego.

Nowoczesna służba Bogu i ludziom to nie jest zespół dyspens i zwolnień, ale zaproszenie do ofiary z siebie.

Obyście nie poddali się wygodnictwu, egoizmowi i wrogości życia! Obyście nie naśladowali modnych lalek, których pełne są teatry, kabarety, kawiarnie, redakcje. Obyście nie naśladowali kobiet, wysmiewających matki, które urodziły Polsce i Kościołowi trzecie, czwarte, czy piąte dziecko.

–Kardynał Stefan Wyszyński

Czy Andy Warhol był religijny?

Andy Warhol – „ojciec” i główny twórcy pop-artu był człowiekiem głęboko religijnym oraz pomagał ubogim. Tak pisze o artyście „L'Osservatore Romano”.

Watykański dziennik zamieścił na ten temat artykuł krytyka sztuki, Sandro Barbagallo. Tekst opatrzone wykonany na Placu św. Piotra w czasie audycji 2 kwietnia 1980 roku zdjęciem, na którym Jan Paweł II rozmawia z Warholem.

Barbagallo pisze o niedawnym sympozjum na temat „Andy Warhol, un artista religioso?” (Andy Warhol, artysta religijny?), zorganizowanego przez Instytut św. Ludwika Francuskiego w Rzymie. Jednym z głównych mówców był tam Alain Cueff, autor książki „Warhol à son image” (Flammarion, 2009) i kurator wystawy „Le Grand Monde d'Andy Warhol” w Grand Palais w 2009 roku.

Cueff poddał w wątpliwość pogląd, jakoby sztuka XX wieku „wyrzekała się sacrum”. Podważa ją, jego zdaniem, właśnie osoba i dzieło Warhola. „Mało kto wie bowiem – zauważa krytyk watykańskiego dziennika – że ojciec pop artu nie był antymieszczkańskim dandysem, ambitnym prowokatorem, ale również człowiekiem głęboko religijnym, oddającym się modlitwie i działalności dobrotliwej”.

Ujawniono to dopiero po jego śmierci. W czasie mszy za jego duszę, w nowojorskiej katedrze św. Patryka, jeden z jego przyjaciół – John Richardson porównał go do anioła i powiedział: „Jeśli o niego chodzi, jego zasługą było co najmniej jedno nawrócenie: moje”.

„Tak opinia publiczna dowiedziała się, że przez całe życie Warhol modlił się niemal codziennie w swojej parafii św. Wincentego Ferrera przy nowojorskiej Lexington Avenue. Że miał zwyczaj zatrzymywać się na początku kościoła, gdzie klęczał przez całą mszę” – czytamy w „L'Osservatore Romano”.

Przy okazji ujawniono także jego działalność charytatywną wśród nowojorskich bezdomnych, którym osobiście usługiwał w jadłodajniach dla ubogich.

Na tym nie kończą się rewelacje. Jak się zdaje, w czasie podróży do Neapolu wiosną 1980 roku Warhol nalegał, by móc spotkać się z Janem Pawłem II. Udało mu się to 2 kwietnia. Świadectwem tego spotkania na Placu św. Piotra jest wzruszające zdjęcie, pokazujące, że między nimi zapanała swoista intensywna empatia. W swoim dzienniku Warhol zapisał, że gdy papież wziął jego rękę w swe dłonie, „poczuł się błogosławiony”.

Sandro Barbagallo dochodzi do wniosku, że zmarły w 1987 roku Warhol padł ofiarą „rozdwojenia osobowości” i wyraża zdziwienie, że dziennikarze, przeprowadzający wywiady z artystą, „nie odkryli, że gwiazda pop artu i transgresji mieszkała w domu urządzonym antycznymi meblami, perskimi dywanami i obrazami prerafaelitów”.

„Nie mówiąc o tym, że spał w renesansowym łóżu z baldachimem w otoczeniu obrazów świętych. Wielki zabytkowy krzyż stał na komodzie, tuż obok statuy zmartwychwstałego Chrystusa” – podkreślił włoski krytyk.

ml (KAI Rzym) / sz, Watykan, 2011-02-23
Fot. easyart.com

Gietrzwałd – warmińskie sanktuarium

Kilkanaście kilometrów na południowy zachód od stolicy Warmii i Mazur – Olsztyna – znajduje się malowniczo położona, niewielka miejscowość – Gietrzwałd. Zbliżając się do niej, już z daleka zauważamy wysoką, smukłą sylwetkę kościoła pod wezwaniem Narodzenia Najświętszej Marii Panny. Historia tego miejsca i ściśle z nim związanej świątyni katolickiej zespala się w jedno z historią biskupiego księstwa warmińskiego.

Najcenniejszą perłą sanktuarium w Gietrzwałdzie jest obraz Matki Bożej Gietrzwałdzkiej. O czasie powstania obrazu i kultu z nim związanego mówi nam wzmianka z 1568 r., czyli czasu, gdy w sąsiednich Prusach szerzył się protestantyzm i wszystko, co wiązało się z wiarą katolicką, było tam w sposób barbarzyński niszczone. Najlepszym przykładem na to jest los kaplicy i jej otoczenia w Świętej Lipce. To miejsce objawień Matki Bożej zniszczono i zbezczeszczono, pozostawiając szubienicę, mającą odstraszać wiernych pozostających przy wierze katolickiej.

Kapliczka w miejscu objawień

W okolicy Gietrzwałdu zamieszkiwał lud warmiński przywiązany do polskości i o tę polskości walczący, nawet po rozbiorach, gdy Warmię zagarnęły Prusy.

Momentem przełomowym w historii tego ludu i jego warmińskiej ziemi były objawienia Matki Bożej, mające miejsce od 27

Kolejka do cudownego źródła

czerwca do 16 września 1877 r. Osobami, za pośrednictwem których Maryja zwróciła się do wiernych, były dwie, kilkunastoletnie miejscowe dziewczynki: Justyna Szafrzyńska i Barbara Samulowska. Co ciekawe Maryja rozmawiała z nimi po polsku, co w czasach *Kulturkampf* miało również znaczenie patriotyczne dla mieszkańców Warmii, a także dla Polaków zamieszkałych pod zaborem pruskim. Szczegółowe sprawozdanie z objawień, dla biskupa Filipa Krementza, przygotował proboszcz kościoła w Gietrzwałdzie – Augustyn Weichsel. Choć z pochodzenia Niemiec,

wielki orędownik polskości.

Sprawozdanie zaczyna się następująco: *Justyna Szafrzyńska przygotowywała się do pierwszej komunii świętej, co jej nie przychodziło łatwo. Ale 27 czerwca pomyślnie złożyła egzamin u proboszcza ks. Weichsela i wieczorem miała wracać do domu. Gdy na głos dzwonu zwrócona ku kościołowi odmówiła Anioł Pański, wtedy na kłonie koło plebanii zobaczyła niezwykłą jasność, a w niej białą ubraną postać, z długimi włosami, opadającymi na ramiona, siedzącą na tronie, udekorowanym perłami. Po chwili zauważyła jasny blask zstępujący z nieba i anioła ze złotymi skrzydłami, w białej szacie złotem przetykaną, z białym wieńcem na głowie, który złożył niski ukłon postaci siedzącej na tronie. Gdy Justyna odmówiła Pozdrowienie Anielskie, postać podniosła się z tronu i wraz z aniołem uniosła się do nieba.*

Tak rozpoczęły się głośne objawienia Matki Bożej w Gietrzwałdzie.

Od dnia 30 czerwca widzenia miała również druga wizjonerka – Barbara Samulowska. Podczas trwających dwa i pół miesiąca objawień gromadziło się wokół wizjonerek i miejsca, gdzie się one odbywały coraz więcej wiernych. Najwięcej wiernych przybyło do Gietrzwałdu w dniach 7-9 września

1877 r. na święto Narodzenia Matki Bożej. Zgromadziło się wówczas 50 tysięcy pielgrzymów, głównie Polaków z różnych zakątków polskiej ziemi. Nigdy jeszcze w jednym miejscu nie zgromadziła się na

Obraz Matki Bożej w ołtarzu głównym

Warmii tak wielka rzesza ludzi, która zszokowała żyjących dotąd w izolacji polskich Warmiaków. Ten fakt uzmysłowił im, że są częścią wielkiego narodu polskiego, cierpiącego niedolę pod okupacją trzech zaborów. Objawienia zakończyły się w dniu 16 września. W tym dniu kilkunastotysięczna rzesza wiernych uczestniczyła w poświęceniu i intronizacji figury Niepokalanej Dziewicy. Ostatnie słowa skierowane do dziewczynek przez Maryję Niepokalaną Poczętą brzmiały: „Odmawiajcie gorliwie różaniec”.

Wydarzenia w Gietrzwałdzie stały się przełomem w mentalności polskich Warmiaków. Zrozumieli oni, że skoro sama Matka Boża w przesłaniu posługiwała się językiem polskim, to obrona mowy, a co za tym idzie całej kultury polskiej, jest ich najważniejszym obowiązkiem.

8 września 1967 r. wizerunek Matki Bożej Gietrzwałdzkiej został ukoronowany złotymi, papieskimi koronami, przez ówczesnego Prymasa Polski – kard. Stefana Wyszyńskiego, w obecności biskupów polskich oraz rzeszy wiernych, zgromadzonych w tym świętym miejscu.

Stacje drogi krzyżowej

Za zgodą Stolicy Apostolskiej, mocą dekretu Prymasa Polski, objawienia Matki Bożej w Gietrzwałdzie zostały uznane za autentyczne. Trzeba pamiętać, że jest to jedyne objawienie na ziemiach polskich, które zostało kanonicznie potwierdzone.

Tekst i zdjęcia: Krzysztof Kanabus

Zadanie 1. Przyporządkuj odpowiednio kolory szat liturgicznych do okresów roku liturgicznego. Bądź uważny!

OKRES ZWYKŁY

WIELKI POST

OKRES NARODZENIA PAŃSKIEGO

OKRES WIELKANOCNY

ADWENT

- ▶ ▶ ▶ BIAŁY
- ▶ ▶ ▶ FIOLETOWY
- ▶ ▶ ▶ CZERWONY
- ▶ ▶ ▶ ZIELONY
- ▶ ▶ ▶ RÓŻOWY

CZY WIESZ, ŻE ...

- ... istnieje złoty kolor szat liturgicznych, używany dla podkreślenia jakiegoś święta.
 - ... różowego koloru szat liturgicznych używa się tylko dwa razy w roku tj.
 - III Niedzielę Adwentu „Gaudete”
 - IV Niedzielę Wielkiego Postu „Laetare”
- Symbolizuje on zbliżającą się radość, kończącą się pokutę.

AUTOR KĄCIKA DLA DZIECI: MACIEK LICHOTA

w i a d o m o ś c i

Religijne obchody I rocznicy katastrofy lotniczej pod Smoleńskiem

Główną uroczystością obchodów I rocznicy katastrofy lotniczej pod Smoleńskiem będzie Msza św. sprawowana 10 kwietnia o godz. 13.00, w Archikatedrze Warszawskiej, w intencji wszystkich osób, które zginęły. W uroczystości wezmą udział ich rodziny i najbliżsi oraz biskupi polscy. Integralną częścią obchodów będzie nabożeństwo ekumeniczne, z wyłącznym udziałem rodzin i najbliższych. Nabożeństwo zostanie odprawione 10 kwietnia o godz. 7.00, na płycie lotniska „Okęcie”, z którego rok wcześniej, o godz. 7.27, w ostatnią podróż wyruszyli uczestnicy tragicznego lotu do Smoleńska.

Wyjątkowe Święto Dziękczynienia

Tegoroczne obchody Święta Dziękczynienia, 5 czerwca, przy Świątyni Opatrzności Bożej, będą podziękowaniem za beatyfikację Jana Pawła II. Wcześniej, bo już 1 maja, warszawiacy będą mogli śledzić na telebimach przebieg beatyfikacji. W stolicy beatyfikacja Jana Pawła II będzie przeżywana w sposób wspólnotowy szczególnie w trzech miejscach: na pl. Piłsudskiego, przy Świątyni Opatrzności Bożej oraz na Woli – przy figurze Jezusa Miłosiernego. W niedzielny poranek 1 maja, na placu przed Świątynią Opatrzności Bożej, bp Tadeusz Pikus odprawi Mszę św. Następnie na ustawionych telebimach będzie można obejrzeć transmisję z Watykanu. Po niej z pl. Piłsudskiego Traktem Królewskim do Świątyni Opatrzności Bożej przejedzie odnowiony na tę okazję papamobile z 1979 r. W południe otwarte zostanie miasteczko edukacyjne,

wokół świątyni będzie jeździć papieska ciuchcia, a na kolejnych stacjach, gdzie będzie się zatrzymywać, dzieci będą mogły poznawać historię życia i świętości Jana Pawła II. Na fasadzie Świątyni Opatrzności Bożej odsłonięty zostanie gigantyczny portret nowego błogosławionego, utworzony z setek tysięcy zdjęć Polaków. Będzie to ogromna mozaika. Na początku marca rozpocznie się akcja przesyłania zdjęć, które zostaną wykorzystane do utworzenia papieskiego portretu o wymiarach 22 m x 42 m. Każdy, kto zechce przesłać swoje zdjęcie, musi najpierw wysłać SMS-cgiełkę, z którego dochód zostanie przekazany na powstające właśnie Muzeum Jana Pawła II i kard. Stefana Wyszyńskiego w Centrum Opatrzności Bożej w Wilanowie. W odpowiedzi otrzyma specjalny kod na stronę internetową, z której będzie mógł wysłać swoje zdjęcie. Będzie też istniała możliwość przesyłania zdjęć za pośrednictwem MMS. Papieski portret będzie też głównym elementem wystroju obchodów czerwcowego IV Święta Dziękczynienia. W tym roku będzie to nie tylko niedziela 5 czerwca, ale cały weekend dziękczynienia, który rozpocznie się 4 czerwca spotkaniem młodzieży. Główne uroczystości dziękczynne odbędą się w południe, 5 czerwca, kiedy to zostanie odprawiona uroczysta Msza św. dziękczynna za beatyfikację Jana Pawła II. Poprzedzi ją Biały Marsz dla Jana Pawła II, który o godz. 8 rano wyruszy z pl. Piłsudskiego na Pola Wilanowskie. Podobnie jak w poprzednich latach zaplanowano również liczne koncerty. W tym roku będzie już można odwiedzić Panteon Wielkich Polaków. Więcej informacji na stronie: www.centrumopatrznosci.pl.

Zadanie 2. Uzupełnij tabelkę, wpisując określenia podane w ramkach.

kolor szat liturgicznych biały	kolor szat liturgicznych fioletowy	kolor szat liturgicznych zielony
oznacza:.....	oznacza:.....	oznacza:.....
używany np.: ▶.....	używany np.: ▶.....	używany np.: ▶.....

oznacza radość, światłość, niewinność i świąteczny nastrój;
oznacza pokutę, chęć przemiany i nawrócenia;
oznacza nadzieję i odrodzenie

podczas pogrzebów; w dni powszednie okresu zwykłego;
w niektóre święta i uroczystości;
w okresie Narodzenia Pańskiego;
podczas Mszy św. Żałobnych; w okresie Wielkanocnym;
w niedziele okresu zwykłego; w okresie Adwentu

Dominikańska Szkoła Wiary

Dominikańska Szkoła Wiary w Warszawie jest częścią ogólnopolskiego projektu spotkań prowadzonych przy klasztorach oo. dominikanów. W ramach Dominikańskiej Szkoły Wiary odbywają się cykliczne spotkania adresowane do wszystkich, którzy chcą poznać Boga. Na spotkaniach przede wszystkim słuchamy, ponieważ spotkania mają formę wykładów. Jest również przestrzeń do zadawania pytań (pod koniec wykładu). Do prowadzenia spotkań zapraszani są ojcowie dominikanie z całej

Polski, każdego miesiąca jest to inny wykładowca. Spotkania Dominikańskiej Szkoły Wiary odbywają się raz w miesiącu – w soboty, w sali prowincjalnej klasztoru oo. dominikanów w Warszawie na ul. Freta 10. Plan każdego spotkania przedstawia się następująco:
16.15 - 17.00 - pierwsza część wykładu
17.00 - 17.15 - przerwa
17.15 - 18.00 - druga część wykładu
18.00 - 18.10 - przerwa
18.10 - do ok. 19.00 - część przeznaczona na zadawanie pytań.

Przygotowała Anna Biesiekierska

Święci naszych czasów

PODSTAWY TEOLOGII MAŁŻEŃSTWA W PRZEMÓWIENIACH JANA PAWŁA II

Chrystus odwołuje się do człowieka wewnętrznego

Przedmiotem naszej dalszej refleksji pragnę uczynić następującą wypowiedź z Kazania na Górze: „Słyszeliście, że powiedziano: <Nie cudzołóż>. A ja wam powiadam: <każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa>” (Mt 5,27-28). Wydaje się, iż dla teologii ciała zdanie to posiada znaczenie kluczowe, podobnie jak wypowiedź, w której Chrystus odwołał się do „początku” – ta, która posłużyła nam za podstawę przeprowadzonych uprzednio analiz. Mogliśmy wówczas przekonać się, jak szeroki był kontekst jednego zdania, a poniekąd jednego słowa wypowiedzianego przez Chrystusa. Chodziło nie tylko o kontekst bezpośredni, wyznaczony przebiegiem rozmowy z faryzeuszami, ale o kontekst całościowy, którego nie sposób ustalić, nie sięgając do pierwszych rozdziałów *Księgi Rodzaju* (jeśli byśmy już nawet pominęli to wszystko, co w tym kontekście należy do innych *ksiąg Starego Testamentu*). Analizy uprzednio przeprowadzone ukazały, jak olbrzymią treść dźwiga na sobie to Chrystusowe odwołanie się do „początku”.

Wypowiedź, do której nawiązujemy obecnie: Mt 5,27-28 – obok bezpośredniego kontekstu, w którym się pojawia – wprowadzi nas z pewnością także w swój szerszy, w swój całościowy kontekst, poprzez który ukaże się stopniowo jej kluczowe znaczenie dla teologii ciała. Bezpośrednio stanowi ona jeden z tych fragmentów *Kazania na Górze*, w którym Jezus Chrystus dokonuje zasadniczej rewizji w sposobie rozumienia i wypełniania prawa moralnego *Starego Przymierza*. Odnosi się to po kolei do następujących przykazań *Dekalogu*: piątego – *nie zabijaj* (por. Mt 5,21-26), szóstego – *nie cudzołóż* (por. Mt 5,27-32) – znamienne, że pod koniec tego ustępu również pojawia się znana z poprzedniego rozdziału sprawa „listu rozwodowego” (por. 5,31-32) – oraz przykazania ósmego w brzmieniu z *Księgi Wyjścia* (por. Wj 20,7): „*nie będziesz fałszywie przysięgał, lecz dotrzymasz Panu swej przysięgi*” (por. Mt 5,33-37).

Znamienne są nade wszystko słowa poprzedzające te – i dalsze – artykuły *Kazania na Górze*, słowa, w których Jezus oświadcza: „*Nie sądźcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić*” (Mt 5,17). W dal-

szych zdaniach Jezus wyjaśnia sens tego przeciwstawienia oraz konieczność „wypełnienia” Prawa do realizacji Królestwa Bożego: „*kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w Królestwie niebieskim*” (Mt 5,19). Przez Królestwo niebieskie rozumiemy Królestwo Boże w jego wymiarze eschatologicznym. Wypełnienie Prawa zasadniczo warunkuje to Królestwo w ziemskim wymiarze ludzkiego bytowania. Chodzi jednak o wypełnienie w pełni, odpowiadające znaczeniu Prawa, *Dekalogu*, poszczególnych przykazań. Tylko takie buduje ową sprawiedliwość, którą zamierzył Bóg – Prawodawca. Chrystus – Nauczyciel przestrzega natomiast przed taką ludzką wykładnią całego Prawa oraz poszczególnych, zawartych w nim przykazań, która nie buduje owej sprawiedliwości, jaką zamierzył Prawodawca – Bóg: „*Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego*” (Mt 5,20).

W takim kontekście pojawia się wypowiedź Chrystusa według Mt 5,27-28, którą zamierzamy uczynić podstawą obecnych analiz, uważając ją, podobnie jak wypowiedź z Mt 19,3-9 (*i Mk 10*), za kluczową dla teologii ciała. Podobnie jak tamta posiada ona charakter bezpośrednio normatywny. Potwierdza zasadę ludzkiej moralności zawartą w przykazaniu „*nie cudzołóż*”, a równocześnie ustala właściwe i pełne rozumienie tej zasady – czyli takie, które stwarza podstawę i zarazem stanowi warunek adekwatnego jej „wypełnienia”. Wypełnienie to należy rozumieć w świetle wcześniej wypowiedzianych słów (Mt 5,17-20), na które przed chwilą zwróciliśmy uwagę. Chodzi z jednej strony o to, ażeby w pełni odpowiedzieć znaczeniu, jakie zawarł w przykazaniu „*nie cudzołóż*” Bóg – Prawodawca, z drugiej – o ową „sprawiedliwość”, która przez takie wypełnienie ze strony człowieka ma „obfitować” w tymże człowieku, czyli ma w nim samym osiągnąć właściwą pełnię. Są to jakby dwa aspekty „wypełnienia” w znaczeniu ewangelicznym.

Znajdujemy się w ten sposób na płaszczyźnie etosu – tego, co można określić jako wewnętrzny kształt, jakby duszą ludzkiej moralności. Myśliciele współcześni (np. Scheler) widzą w *Kazaniu na Górze* wielki przełom właśnie w dziedzinie etosu. Żywej, w znaczeniu egzystencjalnym, moralności nie kształtują jeszcze same normy przybierające formę przykazań, nakazów czy zakazów, jak w tym wypadku przykaza-

nie „*nie cudzołóż*”. Moralność taka, w której spełnia się sam sens bycia człowiekiem – która równocześnie stanowi „wypełnienie” Prawa przez „obfitowanie” sprawiedliwości, przez jej podmiotową żywotność – tworzy się w wewnętrznym dostrzeżeniu wartości, z czego rodzi się powinność jako wyraz sumienia, jako odpowiedź samego osobowego „ja”. Etos oznacza równocześnie wejście w głąb samej normy i zstąpienie do wnętrza człowieka – podmiotu moralności. Wartość moralna związana jest z dynamicznym procesem ludzkiego wnętrza. Aby jej dosięgnąć, nie wystarcza zatrzymać się „na powierzchni” ludzkich działań, trzeba zstąpić do tego właśnie wnętrza.

Dekalog, oprócz przykazania „*nie cudzołóż*”, zna również przykazanie „*nie pożądaj żony bliźniego swego*”. Chrystus w swej wypowiedzi z *Kazania na Górze* poniekąd łączy jedno z drugim: „*Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa*”. Nie tyle jednak chodzi o rozróżnienie zakresu tych dwu przykazań Dekalogu, ile o ukazanie wymiaru wewnętrznego działania, do którego odnoszą się również słowa „*nie cudzołóż*”. Działanie to ma swą widzialną postać „uczynku ciała”, uczynku, w którym uczestniczą mężczyzna i kobieta wbrew prawu małżeńskiej wyłączności. Kazuistyka *ksiąg Starego Testamentu*, nastawiona na tropienie wszystkiego, co wedle zewnętrznych kryteriów stanowiło taki „uczynek ciała”, nastawiona na zwalczanie „cudzołóstwa”, równocześnie otwierała dla tego cudzołóstwa różne legalne furtki. W ten sposób, na gruncie wielorakiego kompromisu „*przez wzgląd na zatwardziałość serc*” (por. Mt 19,8), zamierzony przez Prawodawcę sens przykazania uległ wypaczeniu. Zatrzymano się przy legalistycznym przestrzeganiu formuły, która nie „obfitowała” wewnętrzną sprawiedliwością serc. Chrystus przenosi ciężar zagadnienia w inny wymiar, kiedy mówi: „*kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa*” (według dawnych przekładów: „*już ją cudzołodził w sercu swoim*”, która to formuła wydaje się poniekąd trafniejsza).

Tak więc Chrystus odwołuje się do człowieka wewnętrznego. Czyni to wielokrotnie i przy różnych okazjach. Tutaj zdaje się to szczególnie wyraziste i wymowne nie tylko ze względu na sposób widzenia człowieka. Nie tylko więc racja etyczna, ale także racja antropologiczna przemawia za tym, abyśmy zatrzymali się nieco dłużej przy tekście: Mt 5,27-28, zawierającym słowa Chrystusa z *Kazania na Górze*.

Cdn.

Ojciec Święty Jan Paweł II,
16 kwietnia 1980 r.

Źródło: „Nauczanie społeczne 1980”, tom III, Warszawa 1984 r.

wspomóż renowację
kościola
św. Anny w Wilanowie

1%

dla

FUNDACJI
ECCLESIA
VILLANOVENSIS

KRS 0000331641

komunikaty duszpasterskie

Dziś o godz. 17.00. zapraszamy na **Nieszpory**. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych.

W tym tygodniu przypada **I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca**. W czwartek, 3 marca, Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie o godz. 17.00. a po Mszy św. koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny, modlimy się o powołania kapłańskie. W piątek, 4 marca, Msza św. wotywna o Najśw. Sercu Pana Jezusa o godz. 12.00. Z sakramentu pokuty i pojednania można będzie skorzystać; rano i od godz. 16.00, w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu. Pragniemy również odwiedzić chorych i osoby w podeszłym wieku. Imiona i nazwiska oraz adresy osób pragnących skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjąć Najświętszy Sakrament prosimy zgłaszać w zakrystii lub w kancelarii parafialnej. W sobotę, 5 marca, Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP o godz. 7.00. a po Mszy św. Nabożeństwo Różańcowe.

Zapraszamy na **katechezy dla dorosłych**

Rzymskokatolicka Parafia p.w. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa;

tel./fax: 22-842-18-01

(tel. czynny od pn. do pt. w godz. pracy kancelarii)

Kancelaria czynna: pn., śr., pt - godz. 16.00 - 19.00

wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr 2 w Warszawie - V O/Warszawa,

ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa

Nr rachunku: 62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

www: parafiawilanow.pl

e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl

Wydawca

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca od 20.02.2011 do 20.03.2011

Aby rodzina zawsze była miejscem miłości,
rozwoju osobistego i przekazywania wiary.

„Szczęść Boże”

R Z Y M

Beatyfikacja Jana Pawła II

6 dni

Termin: 28.04 - 3.05.2011

- 6 dniowy wyjazd autokarowy
- noclegi w hotelach, pokoje z łazienkami
- wyżywienie HB – śniadania i obiadokolacje
- grupa min. 42 os.
- opieka duszpasterska

PROGRAM

Dzień:

28.04. wyjazd z Warszawy w godz. popołudniowych, przejazd non stop w kierunku Włoch

29.4. przejazd przez Austrię - przyjazd na nocleg w rejonie Wenecji (Lido di Jesolo), obiadokolacja

30.04. wyjazd do Rzymu - przyjazd w godz. wieczornych - nocne czuwanie
1.5.Rzym – udział w uroczystościach beatyfikacyjnych Jana Pawła II na Watykanie, zwiedzanie Rzymu: bazyliki większe – św. Jana na Lateranie, SM Maggiore (przejazdy metrem) - w godz. popołudniowych - przejazd na nocleg w rejonie

Asyżu, obiadokolacja

2.05. Asyż (Porcunkula, bazylika św. Franciszka, kościół św. Klary) - Padwa (bazylika św. Antoniego) - przyjazd na nocleg do Lido di Jesolo, obiadokolacja
3.05. Lido di Jesolo - wyjazd w drogę powrotną, przejazd non stop do Polski, przyjazd do Warszawy w godz. nocnych

Na życzenie grupy - 3 maja możliwość zwiedzania Wenecji

Wyjazd do Polski w godz. późno popołudniowych. Przyjazd do Warszawy 4.05 po południu

CENA: 890 zł

Obejmuje:

- przejazd autokarem klasy Lux
- 3 noclegi w hotelach, pokoje 2-3 osobowe z łazienkami
- 3 śniadania i 3 obiadokolacje
- ubezpieczenie KL i NW
- opiekę pilota

W opcji z wyjazdem do Wenecji dodatkowo ok. 20 euro

Dodatkowych informacji udziela

Ks. Dariusz

zapisy do końca lutego

i młodzieży, które prowadzi O. Albert Krzysztof Oksiędzki, przeor klasztoru oo. paulinów w Warszawie wraz z katechistami Drogi Neokatechumenalnej. Katechezy odbywają się w każdy poniedziałek i czwartek o godz. 19,30. w sali teatralnej.

W czwartek, 3 marca przypada rocznica nominacji Ks. Kardynała Kazimierza Nycza na stolicę metropolitalną w Warszawie. Po głównej Mszy św. zostanie odśpiewany hymn dziękczynny Ciebie Boga Wysławiamy.

W piątek, 4 marca przypada święto św. Kazimierz Królewicza. Jest to również dzień imienin Pasterza naszej Archidiecezji.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny składamy życzenia błogostawieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności.

W bieżącym roku pragniemy rozpocząć remont kopuły naszego kościoła, dlatego poza innym formami wsparcia prac remontowych zachęcamy, aby 1% naszego podatku przeznaczyć na ten cel, przekazując go na rzecz fundacji parafialnej. W rocznym zeznaniu podatkowym PIT, w rubryce „Inne informacje” – wpisujemy, że 1% podatku przekazujemy na Fundację Ecclesia Villanowensis ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa. Na stoliku przy wyjściu z kościoła zostały wyłożone ulotki informacyjne. Więcej informacji na temat Fundacji i jej działalności możemy znaleźć na stronie internetowej www.fundacja-wilanow.pl

Miłosiernemu Bogu polecamy zmarłych w ostatnim miesiącu naszych parafian:

- śp. Krystynę Chrzanowską
- śp. Kazimierza Moczulskiego
- Wandę Stanisławę Andrych

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen